

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 900
Letna naročnina L 1.800
Letna inozemstvo L 2.800
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XV. - Štev. 9 (731)

Gorica - četrtek 28. februarja 1963 - Trst

Posamezna številka L 35

Štiristoletnica Marijinih družb

Letos obhaja krščanski svet še eno pomembno obletnico, in sicer 400-letnico ustanovitve prve Marijine družbe. Ker so bile Mar. družbe zelo pomembne za prehod krščanskega življenja med Slovenci in ker so se vedno ohranile svojo važnost pri nas na Primorskem v Italiji, je prav, da se ustavimo tudi ob tem jubileju.

Prva Mar. družba ali kongregacija je bila ustanovljena v Rimu v tedanjem rimskem jezuitskem kolegiju, ki je imel svoje prostore ob cerkvi sv. Ignacija. Tu je učil rimsko mladež tudi flamski jezuit p. Janez Leunis. Ta je prišel na misel, da bi najboljše fante iz svojega razreda zbral v posebnem krožku, kjer bi se še posebej vadili v krščanskem življenju in pa se poglobljali v študij tudi izven šolskih stvari. Zbrali so se enkrat na teden, skupno molili, brali iz kake nabožne knjige in poslušali nagovor p. Leunisa. To se je začelo leta 1563.

Skromen je bil ta začetek. Toda že naslednje leto je šel krožek teh dijakov okrog p. Leunisa že 70 članov. Ker je bila navada takrat, da je vsako versko združenje imelo svojega nebeškega zavetnika, so si ti fantje izbrali Mater božjo, ker so se zbirali v zavodski kapeli, ki je bila posvečena Marijinemu oznanjenju. Od tod se je njih združenje začelo imenovati Marijina kongregacija ali Marijina družba.

Uspehi, ki so jih pokazali ti dijaki, so bili nadvse zadovoljivi. Bodisi v lepem življenju bodisi v študiju so prednjačili pred drugimi. Zato je p. Leunis zanesel svojo idejo še v druge zavode, kamor ga je klicala pokorščina. Tudi drugi patri so sledili njegovemu zgledu in tako so v nekaj letih zrastle Mar. kongregacije v večini jezuitskih zavodov po vsej Evropi in tudi v španskih kolonijah v Južni Ameriki. Seveda pa ni šlo brez težav. Posebno spočetka so imele kongregacije veliko število nasprotnikov tudi med duhovniki in redovniki. P. Leunis, ki je pozneje ustanovil kongregacijo v Parizu, je dejal, da sam satan ščuva ljudi zoper kongregacijo. Saj je bilo napovedano: »Ti boš zalezovala njeno peto...« Toda prav tako je bilo tudi napovedano: »In Ona bo tebi glavo strla.« Zato pa so Mar. kongregacije v poznejših časih zaznamovale tak porast in tako cvetje kot morda nobena druga verska organizacija. Zrastle so po številu kongregacij in po številu članov ter prebolele vse viharje do današnjih dni. Računajo, da je danes na svetu nad 50 tisoč kongregacij, ki štejejo okrog pet milijonov članov. To je res velika armada Marijina, ki se more meriti s katero koli drugo.

Kako pa je uspelo Mar. kongregacijam se ohraniti skozi 400 let in ohraniti vso nekdano življenjsko delavnost?

Odgovor najdemo v zgradbi kongregacije same. Ustanovitelji so namreč dali kongregacijam namene, ki ostanejo vedno veljavni za vse čase; poleg tega so jim dali taka pravila, da se morejo prilagoditi katerim koli razmeram; končno so jim izbrali zaščitnico, o kateri je dejal Pij XII., da je zmagovavka v vseh bojih bojih. V teh treh sestavinah Mar. družb se mi zdi, da moramo iskati njih trajno življenjskost.

Namen Mar. kongregacij je predvsem lastno posvečenje članov. To je trajen namen vsakega človeka, saj: »Če ne boste popolni, kakor je popoln vaš Oče nebeški, ne boste prišli v nebeško kraljestvo.« Kdo si med svetom želi doslednejšega krščanskega življenja, ta bo našel v Mar. kongregacijah vedno zelo uspešno pomoč. Drugi namen Mar. družb je apostolat ali skrb za življenje bližnjega. Krščanska popolnost bi bila zelo okrnjena, ako bi človek gledal le na lastno zveličanje. Poleg tega si želi posebno mlad človek tudi dela, aktivnosti. V tem oziru so bile Mar. kongregacije vedno zelo napredne in širokogrudne. Nobena vrsta apostolata jim ni ostala tuja, kajti njih pravila tega ne omejujejo. Prav zato so se Mar. kongregacije v teku časov posvetile vsemu mogočemu apostolskemu delovanju, kakor so nare-

kovale potrebe časov, članov in njih zmognosti ter gorečnost. Vse, kar je dobrega, najde mesto v apostolskem delovanju kongregacij. Tretji razlog njih trajne življenjskosti je pa češčenje Marije Device. V vseh kongregacijah se to češčenje na poseben način goji. Izkušnja sv. Cerkve pa priča, da vse, kar je pod posebnim Marijinim varstvom, najbolj vztraja in kljubuje časov silam.

Na teh temeljih zgrajene Mar. kongregacije so še danes najbolj primerne verske organizacije za vse in povsod, da se le goji v njih pravi marijanski duh. To vidimo tudi pri nas na Primorskem v Italiji, kjer so Mar. družbe še vedno najbolj delavne in najbolj številne organizacije, da jim le voditelji posvečajo zadostno skrb. Prestale so viharje prve in druge vojne, zmedo povojnih let in sedaj kljubujejo vserezjedajoči uživanjaželnosti naših dni. Zato pa je prav, da se mislijo vse naše Mar. družbe spomniti svojega jubileja z veliko skupno manifestacijo, ki bo najbrž v gorškem Katol. domu prihodnji mesec junij.

K. H.

Priprave na volitve

Vse politične stranke v Italiji se zelo živahno pripravljajo na parlamentarne volitve, ki bodo v nedeljo 28. aprila. Po razpustu obeh domov parlamenta imajo sedaj poslanci, senatorji ter predstavniki političnih strank ves čas na razpolago za pripravo volilne kampanje. Do prejšnjega ponedeljka so morale vse stranke in politične skupine predložiti na notranjem ministrstvu v Rimu svoj volilni znak. Za sedanje volitve je bilo predloženih skupno 73 volilnih znakov, od glavnih državniških strank pa do najmanjših gibanj lokalnega značaja.

Uradna volilna kampanja se sedaj vrši predvsem po televiziji, kjer v oddaji »Volilna tribuna« nastopajo tajniki vsedravnih političnih strank. Ciklus teh oddaj je pričel notranji minister Taviani, ki je obrazložil razne značilnosti sedanjih volitev. Od tajnikov strank se je prvi oglasil poslanec Moro za KD, ki je predvsem poudaril ljudski značaj Krščanske demokracije ter branil dosedanje politiko vlade levega centra. Sledil mu je komunistični prvak Togliatti. Ta je vse svoje napade koncentriral na KD, ni pa mogel mimo zgovornih dejstev, ki govorijo o pozitivnosti poskusa sedanjih vladnih formule. Za socialiste je govoril njihov tajnik Nenni, ki je prikazal stališče socialistične

Po razburkanih in napetih zadnjih mesecih minulega leta je v razvoju mednarodnega položaja prišlo do zastoja, ki se javlja na vseh področjih, ki so v sedanjem trenutku aktualni v načetem dialogu med obema največjima protagonistoma mednarodnega dogajanja, to je med ZDA na eni in Sovjetski zvezi na drugi strani. Nerešenih vprašanj med Vzhodom in Zapadom je mnogo ter izvirajo bodisi iz zadnje vojne (Berlin in nemško vprašanje), bodisi iz za tem sledečega razdobja hladne vojne (pogajanja za razorožitev in prekinitev atomskih poskusov, vprašanje sovjetskega pronicanja na Kubo, problem pomoči nerazvitim deželah in končno splošni odnosi med vzhodnim in zapadnim taborom na področju kulturnih, prosvetnih in turističnih izmenjav). Pa ne samo to. Tudi specifična notranja vprašanja vsakega tabora niso še urejena, čeprav se voditelji tako ene kot druge strani trudijo, da bi se te med-

stranke do Fanfanijeve vlade, katero njegova stranka od zunaj podpira. Misovski voditelj Michelini je zopet skušal svojo stranko pobarvati z demokratično barvo, dočim je liberalni prvak Malagodi ostro kritiziral dosedanje poskus levega centra in pozval volivce, naj se odločijo za tako zvalo liberalno alternativo. — Poleg teh morajo še govoriti po vrstnem redu voditelji PSDI, PRI in monarhistov.

Kot vse kaže, se bo sedanja volilna borba v glavnem osredotočila na politiko levega centra, ki jo po eni strani skrajna levica kritizira kot neuspešno, desnica pa prikazuje kot izvajanje socialkomunističnega programa. Sredinsko levičarske stranke pa so v bistvu odločene to politiko nadaljevati tudi po volitvah.

T E L E G R A M I

PARIZ: Francoska policija je ujela polkovnika Argouda, ki je bil znan kot voditelj nekdane OAS. Ni pa še popolnoma jasno, kako je do senzacionalne aretacije prišlo.

DUNAJ: V Avstriji še vedno ni prišlo do sestave nove vlade po novembrskih volitvah. Glavno oviro predstavlja vprašanje zunanega ministrstva, ki bi ga hoteli sedaj imeti zastopniki ljudske stranke, čemur pa socialisti odločno nasprotujejo.

BUDIMPESTA: Na Madžarskem so imeli preteklo nedeljo parlamentarne volitve. Volivci so imeli izbirati samo za eno listo z uradnimi kandidati komunistične stranke, ki je seveda odnesla popolno zmago.

PEKING: Kitajski ministrski predsednik Cuenlaj je izjavil, da misli komunistična Kitajska v vsem nadaljevati svojo dosedanje politiko. To potrjuje tudi uradno glasilo »Ljudski dnevnik«, ki pri naša ostre napade na sovjetsko politiko do Kitajske in obrazloži razvoj medsebojnega spora. To kitajsko zadržanje je toliko bolj zanimivo po navideznem zblizanju prejšnjih dni in sprejemi kitajskega veleposlanika v Moskvi ter sovjetskega pri Maocetungu. — Tudi v vprašanju vojne se Kitajci postavljajo na stališče, da niso vse vojne neupravičene, kot trdi Hruščev.

sebojne razprtije čimprej uredile. Tako vidimo, da oba tabora v medsebojni tekmi težijo notranji spori, ki se potem neizbežno odražajo pri počasnem postopku medsebojnega zblizovanja, ki se ne razvija premočrtno, ampak zelo previdno, negotovo, s pogostimi zastoji in po dolgih ovinkih.

ODNOSI

MED OBEMA TABOROMA

Najbolj pereče mednarodno vprašanje je problem nuklearnih poskusov in jedrskega oboroževanja sploh, o katerih že dolge mesece in leta, s krajšimi presledki odmore vmes, tečejo pogajanja v Ženevi v okviru razorožitvenega odbora OZN. Razgovori se že od vsega početka sučejo okrog temeljnega vprašanja splošne in popolne razorožitve, katere prvi korak naj bi predstavljala jedrska razorožitev, ki je najbolj nevarna in tvegana in ki tudi sorazmerno največ stane. Jedro spora je do pred kratkim predstavljalo načelno odklonjevanje vsakega mednarodnega nadzorstva nad izvajanjem morebitnega sporazuma o razorožitvi odnosno o prenehanju jedrskih poskusov. Ozračje se je pred tedni opogumljajoče razsvetlilo, ko je Hruščev v osebni poslanici predsedniku Kennedyju sprejel tri inšpekcije na kraju samem (na ozemlju Sovjetske zveze). Vsi so upali, da je s tem premagana glavna ovira za sporazum. Zahodni atomski velesili (ZDA in Anglija) sta ta sovjetski korak vzeli blagohotno na znanje, obenem pa izjavili, da je za sporazum potrebno še nadaljnje zblizanje obojnih stališč. Od svoje strani sta od prejšnjih deset inšpekcij popustili na sedem. Toda na sovjetski strani ni bilo nobenega pozitivnega odziva. Moskovska vlada je nenadoma odpoklicala domov svojega predstavnika Kuznecova in na njegovo mesto imenovala namestnika. V zahodnih krogih si to potezo razlagajo, da hoče Kremelj zavlačevati pogajanja. Pred odhodom v Moskvo je Kuznecov, da bi odvrnil pozornost mednarodne javnosti od bistva problema, uradno predlagal sklenitev nenapadalne pogodbe med Atlantskim in Varšavskim paktom. Toda nevtralne države so se temu manevru uprle, zahtevale in dosegle, da mora vprašanje prenehanja jedrskih poskusov imeti prednost med vsemi ostalimi. — V ponedeljek so se pogajanja v tem smislu nadaljevala.

Kuba je prav tako le na pol rešeno vprašanje. Po dolgih diplomatskih pogajanjih in izmenjavi številnih osebnih poslanic med Hruščevom in Kennedyjem je sovjetska vlada prejšnji teden znanila, da bo do 15. marca t. l. umaknila s Kube določeno število svojega vojaškega in tehničnega osebja, ne da bi namigovala na kakšno protiuslug od strani ZDA. Nato je kmalu sledil incident med dvema kubanskima letaloma Mig-15 in neko ameriško ribiško ladjo v mednarodnih vodah med Kubo in Florido. Ameriška vlada je preko švicarskega veleposlaništva poslala v Havano protestno noto, v kateri grozi z represalijami, če bi se podobni dogodki ponavljali. To je bilo dovolj, da se je Sovjetska zveza preko obrambnega ministra Malinovskega spet zavzela za Fidel Castra z ostrimi grožnjami »ameriškim imperialistom«.

Politični opazovalci si sedaj be-

lijo glavo, odkod tako nasprotje med spravljivim tonom Hruščeva ter napadalnim maršala Malinovskega. Mnogi to dvojno taktiko spravljajo v zvezo s poskusi poravnave spora s Pekingom ob ističasni ohranitvi dobrih odnosov z ZDA.

ODNOSI

V NOTRANJOSTI TABOROV

Druga pomembna značilnost sedanjega mednarodnega položaja so spori oziroma nesoglasja v notranjosti obeh taborov (in po napadu Kitajske na Indijo tudi v taboru nevtralecev). Vsak ima pač svoje posebne probleme in težave. V zapadnem taboru dela ostalim zaveznikom največ preglavic francoski predsednik De Gaulle, ki hoče hoditi svoja pota tako na obrambnem kot na političnem področju. Posebno mučno je odjeknil francoski veto proti vstopu Velike Britanije v SET ter odločitev ustvariti si lastno udarno jedrsko silo kljub ameriški ponudbi po ustvaritvi večstranske jedrske sile v okviru NATO. Ostale atlantske države, med njimi v prvi vrsti Italija in tudi Zahodna Nemčija, so ameriški predlog sprejele. Da bi zadevo spravil nekoliko naprej, je predsednik Kennedy poslal v Evropo svojega posebnega odposlanca Merchanta, katerega naloga je podrobneje razložiti evropskim vladam ameriški načrt o atomski oborožitvi NATO-ja.

Značilna za zastoj v procesu evropskega zedinjevanja je tudi odklonitev podpisa pogodbe med SET-om in osemnajstimi afriškimi državami od strani Italije in Holandske.

To so glavne težave, ki tarejo zahodni svet.

Toda tudi komunistični tabor ni brez njih, čeprav Marx pravi, da samo kapitalizem nosi v sebi klice lastnega uničenja. Danes pa je dejstvo, da tudi komunistični tabor ni več tako monolitni blok, kakor so ga v preteklih letih prikazovali. Vzemimo na primer samo težak ideološki (ki v resnici ima zelo stvarno ozadje) spor med Moskvo in Pekingom, ki danes razdvaja ves komunistični svet.

Dokler je živel Stalin, si kaj takega sploh ni bilo mogoče predstavljati. Toda komunizem je lahko zgodovinske sile zaviral nekaj časa, vedno pa jih ne more. Ker pa je v svojih metodah in postopanju skrajno trd in nepopustljiv, je spore v njem dosti težje poravnati kakor v skupnosti svobodnih narodov. Znani ameriški časnikar Sulzberger je v »New York Times«-u to ugotovitev takole izrazil: »Svobodni svet res razdvajajo nacionalistični spori, toda na drugi strani je bolj prožen v kompromisnem reševanju istih. Mi smo navajeni popuščati, ne da bi se zloмили, komunisti pa ne. Marx je imel prav, ko je trdil, da nosi kapitalizem v sebi klice lastnega uničenja. Toda po sedanjih okoliščinah sodeč, se zdi, da so klice lastnega uničenja bolj vidne v komunističnem kot v svobodnem svetu.«

V Planico brez potnega lista

Jugoslovanski turistični urad v Rimu sporoča, da bodo v dnevih mednarodnih smučarskih tekem v Planici, od 22. do 24. marca, italijanski in avstrijski državljani lahko prešli mejo brez potnega lista in brez plačila kakršne koli pristojbine. Vstopnina k skakalnicam pa bo znašala 22. in 23. marca 200 din, 24. marca pa 300 din.

Britanska kraljica v Avstraliji

Na potovanju po deželah svojega imperija je britanska kraljica z edinburškim princem Filipom dospela v Adelaide v Avstraliji. Pričakala jo je ogromna množica ljudi, med njimi 85 tisoč otrok, ki so prišli v Adelaide iz najbolj oddaljenih krajev dežele in rabili za pot več dni. Naporno potovanje in silna vročina ter dolgotrajno čakanje na kraljičin prihod je na otroke slabo vplivala. Na stotine otrok se je onesvestilo. Na srečo ni bilo hujših primerov, le silna zmeda, ker so bili navzoči tudi starši otrok.

Jugoslavija namerava uvesti brezplačni vizum

Jugoslovanske oblasti nameravajo za letošnje poletno sezono uvesti brezplačni vizum na potne liste. S tem skušajo olajšati dohod turistov iz tujine.

KRŠČANSKI NAUK

TRETJA BOŽJA ZAPOVED

Ker so vsi dnevi našega življenja božja last, je Gospod določil, naj mu vsaj en dan v tednu posvetimo v njegovo čast.

A. Udeležba pri službi božji ob nedeljah in praznikih.

Na nedeljo je Jezus vstal od mrtvih, na nedeljo je poslal Svetega Duha. Zato praznujemo kristjani že od apostolskih časov nedeljo in ne več soboto kot Judje. — Nedelja nas tudi spominja na novo stvarstvo, ki se je začelo z Gospodovim Vstajenjem. Sv. Janez naziva nedeljo kratko »Gospodov dan« (Raz 1, 10).

O praznikih se spominja Cerkev posameznih skrivnosti našega odrešenja, najstarejši in največji praznik je Gospodov praznik: Velika noč. V prvi cerkveni zapovedi nam Cerkev zapoveduje, da moramo posvečati tudi praznike.

Ob nedeljah in zapovedanih praznikih se kristjani zberemo pri daritvi sv. maše. Druga cerkvena zapoved se glasi: »Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih pobožno pri sv. maši.« Ta zapoved vsakega, ki je dopolnil 7 let. Od nje opraviči le važen vzrok: bolezen, skrb za bolnike, neodložljivo delo, velika oddaljenost od cerkve, posebno ob slabem vremenu.

Kdor brez važnega vzroka opusti sv. mašo ob nedeljah in zapovedanih praznikih, smrtno greši. Greši pa tudi, kdor sv. mašo po lastni krivdi znatno zamudi, ali če je pri sv. maši prostovoljno raztresen, ali če moti službo božjo. — Če poslušamo sv. mašo po radiu ali televiziji, ne izpolnimo nedeljske dolžnosti.

Ob nedeljah moramo poslušati tudi pridige, da se bolj poučimo v naši sv. veri. »Kdor je iz Boga, božjo besedo posluša. Zaradi tega jih vi ne poslušate, ker niste iz Boga.« (Jan 8, 47). — Prav je, da se udeležujemo tudi popoldanske pobožnosti.

Nedeljska sv. maša je višek tedna. Župnijski občestvo in posamezniki pri sv. maši po Kristusu počastijo troedinega Boga in prejmejo milost, moč in veselje za delo prihodnjega tedna.

Nedeljska sv. maša naj nam bo najvažnejša ura vsega tedna, ki šteje 168 ur. Ako niti ene ure ne maramo posvetiti službi božji, s tem pokažemo, da nas Bog prav nič ne briga.

Iz življenja Cerkve

Lepo priznanje sv. očetu

Pred božičem je obiskal sv. očeta japonski ministrski predsednik Ikeda, ko se je mudil v Evropi. O svojem srečanju je odnesel zelo lepe vtise, ki jih je tudi razodel v novoletni poslanici japonskemu narodu po radiu in televiziji. Med drugim je dejal: V svetem očetu so posebej ljube vse tiste lastnosti, ki jih v življenju najbolj cenim. Oseba, ki je napravila name najboljše vtis pri obisku Evrope, je papež. Ob srečanju s svetim očetom sem imel vtis, kot da nisem pred človekom tega sveta. Smatram ga za zelo plemenitega moža. Njegove osebnostne lastnosti niso podobne tistim, ki jih imata predsednik De Gaulle in predsednik angleške vlade Macmillan, oba izkušena državnik. Papež prihaja iz delavske družine. Njegova naravna preprostost se razodeva v rahločutnosti in domačnosti, s katero je govoril z našimi časniki.

Japonskemu kardinalu pa je Ikeda takole izrazil svoje vtise o svetem očetu: Pred več kot dvajsetimi leti sem zgubil očeta, danes pa sem ga ponovno srečal.

Priznanje sv. očetu

pri Združenih narodih

Ameriški stalni zastopnik pri Združenih narodih Stevenson je dejal, da je med vsemi svetovnimi osebnostmi sveti oče tisti, ki kaže največjo skrb za usodo človeštva. Odlikuje ga prav skrb za vse človeštvo. Bratstvo med ljudmi zanj ni prazna beseda, ampak živa in topla resnica.

700-letnica sv. Antona

Pred sedem sto leti so prenesli telesne ostanke svetega Antona v Padovo. V spomin na ta dogodek se letos vršijo razne slovesnosti. Začele so se 15. februarja, zaključile pa se bodo 16. junija.

Pastoralna skrb za turiste

V Italijo prihaja vsako leto na milijone tujih turistov. V preteklem letu jih je prišlo na primer 21 milijonov. Tudi v notranjosti dežele je mnogo potovanja in izletniške kraje tako poleti kot pozimi. Nastaja vprašanje, kako poskrbeti za dušne potrebe teh ljudi. Zadnji čas so začeli v Italiji sistematično proučevati ta problem. V Rimu se je zbralo na posvet 500 župnikov iz letoviških krajev. Zborovavce je sprejel tudi sveti oče, ki je podal jasne smernice za delo med turisti in izletniki.

Časnikarji pri svetem očetu

V petek 22. februarja je sveti oče sprejel v posebni avdienci člane Narodnega sveta italijanskega tiska. V nagovoru je poudaril veliko odgovornost časnikarjev, da sodelujejo pri širjenju resnice in ljubezni. Če hoče časnikar prav vršiti svoje poklicno delo, je potrebno, da si ustvari pravi odnos do Boga in da pri njem išče smernice za pisanje.

Med drugim je sveti oče tudi dejal: Dragi gospodje, za vsakogar pride trenutek, ko se mora pripraviti za potovanje iz enega kraja v drugega zlasti pa iz zemeljskega bivanja in dati odgovor o svojem delu. Želim, da bi vsak izmed vas takrat mogel reči: nisem povzročal razcepljenosti in nezaupanja, nisem žalostil nikogar s sumničanjem. Vedno sem bil odkrit, iskren in zaupen. Z bratsko simpatijo sem gledal tudi na tiste, časnikarje, ki nimajo istih idealov z menoj, da ne bom preprečeval načrtov božje Previdnosti, ki bo ob svojem času, čeprav polagoma, uresničila Jezusov nauk in zapoved: Da bi bili vsi eno!

Ob koncu je sveti oče časnikarjem razodel, da zanje vsak dan moli in sicer peto skrivnost veselega dela rožnega venca: ki si ga Devica v templju našla.

Protiv razlikovanju v Ameriki

Nadškof iz Cikaga kardinal Meyer je izdal poziv na katoličane v ZDA, naj se upro rasnim diskriminacijam. Kardinal je govoril v teku televizijske debate, ki so jo prenašali ob koncu narodne konference o veri in rasi, katere so se udeležili predstavniki različnih veroizpovedi. Konferenca, tako je dejal kardinal, je podčrtala verske vrednote, ki so osnova medrasne pravičnosti. Potem ko je omenil povabilo, ki ga je večkrat izdal duhovščini svoje škofije, naj se udeležuje sestankov med predstavniki različnih ras, je nadškof povabil vse Amerikance, naj se trudijo, da odstranijo rasno ločitev v Ameriki.

Zanimiva izjava protestanta

Na sorbonski univerzi v Parizu je profesor Oskar Cullman, ki se je udeležil koncilskih del kot gost tajništva za zedinjenje kristjanov, govoril o temi: Izkušnje in upanje protestantskega opazovavca v presledku med dvema obdobjema koncilov. Govornik je najprej poudaril, da cilj koncilov ni zedinjenje cerkva, marveč notranja obnova katoliške Cerkve. Nato pa je pojasnil nalogo opazovavcev, ki morajo obvestiti svoje veroizpovedi o sedanjih stališčih katolicizma. Profesor je nato poudaril, da je prišlo v teku različnih koncilskih sej do nekaterih usmeritev, ki so bile protestantom posebej naklonjene. Med temi je govornik omenil namen koncilskih očetov podeliti svetemu pismu večjo važnost liturgiji, pospeševati aktivno udeležbo vernikov pri liturgičnem življenju in mnenja, ki so bila izražena v zvezi z osnutkom o virih razodetja. Razlike med katoličani in protestanti o tem vprašanju so še globoke, je dejal predavatelj in prikazal raznolikost obeh pojmovanj. Govornik je ob zaključku izrekel zahvalo delu, ki ga vrši Jenez XXIII. v namenu zblizati različne cerkve in iskren ter lojalen napor s katerim je tajnik za zedinjenje kristjanov kardinal Bea povečal stike z opazovavci v teku koncilov.

IZ PASTIRSKEGA PISMA JUGOSLOVANSKIH ŠKOFOV

Apostolsko delo svetih bratov

MED SLOVANI

Leta 860 je hazarski vladar (kan) prosil bizantinskega cesarja, naj mu pošlje učnega moža, ki bi v javnih verskih razgovorih zavrnil judovske in muslimanske pridigarje. Tako bi bile odstranjene ovire za zavezništvo med Hazari in Grki zoper skupne neverniške sovražnike. Po želji bizantinskega cesarja sta sv. Ciril in Metod odpotovala na čelu cesarskega poslanstva v hazarsko državo. Pred odhodom je Metod v družbi svojega brata junaško izjavil: »Pripravljen sem za krščanstvo umreti.« Oba sv. brata je v nemala ljubezen Kristusova, ki je za nas umrl (prim. 2 Kor 5, 14). Po napornem potovanju sta dospela v hazarsko prestolno mesto pod Kavkazom ob Kaspijskem morju. Na hazarskem državnem dvoru je Ciril s sveto zgovornostjo in z vzorom svoje krščanske kreposti zavrnil judovske in muslimanske pridigarje. Hazare je pridobil za krščansko vero in za zavezništvo s Carigradom. Hazarski vladar je carigradskemu cesarju pi-

Dan družinskega posta

Angleški katoličani bodo organizirali 8. marca dan družinskega posta. Prihranke bodo darovali fondu narodne kampanje proti lakoti. Pobuda bo izvedena v pripravi na svetovni teden za osvoboditev ljudi od lakote, ki se bo vršil od 18. do 24. marca pod pokroviteljstvom svetovne organizacije za kmetijstvo in prehrano FAO.

Vzhodne maše

na vatikanskem radiu

Vatikanski radio od 10. februarja dalje izmenoma prenaša običajno nedeljsko sveto mašo v latinskem obredu in v nekaterih drugih najstarejših in najvažnejših orientalskih liturgijah. S tem želi tudi latinskim katoličanom prikazati vzhodne obrede. Tak nedeljski prenos se bo pričel ob 9.30 in ga bodo oddajali v nedeljo 3. marca, 21. aprila, 5. in 26. maja, 30. junija in 14. julija.

Odlikovana drama

Odlikovanje za leto 1962 je poklonila zveza Tomas Moor založniškemu podjetju Random House v New Yorku za publikacijo gledališkega dela Roberta Bolta, ki ima naslov: A man for All Seasons (Človek za vse letne čase). Delo je doseglo izredno velik uspeh v gledališču v Broad Way. Zajeto je iz življenja sv. Tomaža Moora. Odlikovanje so podelili 17. februarja v Cikagu. Zveza Tomaža Moora, ki vsako leto podeljuje to odlikovanje, ima namen pospeševati razvoj katoliškega tiska.

Sestanek v Atenah

Katoliški tisk je dal velik poudarek ekumenskemu sestanku, ki se je vršil v grški prestolnici med predstavniki katoliške Cerkve in drugimi veroizpovedmi, na katerem so izmenjali ideje o problemu zedinjenja kristjanov. Sestanek je organiziral glavni tajnik pravoslavne mladine diakon Styliou.

Mali koncil v Monakovem

Okrog 80 škofov povečini nemškega jezika se je zbralo v Monakovem, kjer so proučevali osnutek o Cerkvi za pripravo na drugo obdobje koncilov. Ti sestanki se bodo vršili tudi v prihodnjih mesecih. Udeležili so se ga škofje iz Nemčije, Avstrije, Holandske, Belgije, Švice in iz misijonskih dežel.

Nagrade katol. društva za televizijo

V teku šestega mednarodnega katoliškega sestanka za televizijo, ki se je vršil v Montecarlju na pobudo mednarodnega katoliškega društva za radio in televizijo, so ocenili 31 običajnih in televizijskih filmov. Za kategorijo Izobrazba so nagradili ameriški film Child of Light (Otrok luči), ki prikazuje dobrodelne pobude v korist slepih, za kategorijo Koncil so nagradili film francoske televizije, ki ga je oskrbel pater Guichard in ki se imenuje Les observateurs au concile in nemški dokumentarni film o vzhodnih obredih z naslovom Viele Kirchen, eine Kirche (Mnogo cerkev, ena sama Cerkva); za kategorijo Reportage so nagradili dve deli, in sicer Navzočnost Cerkve med revnimi in duhovno potovanje Simona Weile. Nagrado za kritiko in tisk so podelili delu zapadno-nemške radijske postaje, ki je posvečeno osebi nemškega kaplana Franca Stocka z naslovom Franz Stock, Priester zwischen den Fronten.

sal: »Poslal si nam takega moža, ki nam je z besedo in z deli dokazal, da je krščanska vera sveta... Vsi smo tovariši in prijatelji tvojemu cesarstvu.«

Med potjo k Hazarom je Ciril na Krimskem polotoku odkril moči ali svetinje (relikvije) sv. Klementa, rimskega papeža, ki je tam okoli leta 100 umrl mučeniške smrti. Svetinje rimskega papeža mučenca so misli svetih bratov obračale na zahod in v Rim ter ju živo opozarjale na vesoljno cerkveno edinost. Sveta brata sta v hazarski državi srečevala tudi Slovane. Razumljivo je, da so Slovani bizantinske države in zahodnih dežel slišali o misijonski gorečnosti svetih bratov in njunem znanju slovanskega jezika. To je slišal tudi moravski knez Rastislav.

NA MORAVSKEM

Moravska kneževina je bila že pokristjanjena, pa le površno. Ostali so še mnogi poganski običaji in nekaj trdovratnih pogonov, ker so bili nemški in latinski misijonarji v službi nemške države in niso znali slovanskega jezika. Rastislav je v prizadevanju za državno in cerkveno neodvisnost od Nemcev poslal v Carigrad poslance s pismom bizantinskemu cesarju: »Naše ljudstvo se je odreklo poganstvu. A mi Slovani smo preprosti ljudje in nimamo nikogar, ki bi nas razumljivo poučil. Pošlji nam torej takega moža, ki bi nas razumljivo poučeval v krščanski veri.«

Cesar Mihael je poklical Cirila, mu povedal, kaj prosi knez Rastislav. Ciril se je utrujen vrnil iz hazarske države, a njegova apostolska gorečnost je bila neutrudna. Pismo moravskega kneza mu je bilo klic božji. Poslušal je opomin sv. apostola Pavla: »To je vseč Bogu, našemu odrešeniku, ki hoče, da bi se vsi ljudje zveličali in prišli k spoznanju resnice.« (1 Tim 2, 34)

Pred odhodom k Moravanom je sv. Ciril sestavil slovanske črke ter nedeljske evangelije in poglavitne mašne molitve prevedel na slovanski jezik za temeljni verski pouk Slovanov.

Spomladi l. 863 sta sv. brata v spremstvu nekoliko slovanskih učencev prišla v kneževino Moravsko. Pod pokroviteljstvom kneza Rastislava sta zbrala izbrane učence in jih pripravljala za duhovniško službo. Glavni učbeniki so bile bogoslužne knjige, ki sta jih sproti prevajala na slovanski jezik. Tako sta svoje učence vadila v slovanskem bogoslužju. Obenem sta s sodelovanjem svojih učencev poučevala ljudstvo, ga utrjevala v krščanski veri in doslednem krščanskem življenju. V treh letih sta izbrane učence pripravila za duhovniško službo in z njimi odšla v Rim, da bi jih papež posvetil v duhovnike. S seboj sta vzela svetinje sv. Klementa Rimskega, ki so ju že v Korzoni in potem v Carigradu venomer opozarjale na Rim.

PRI KNEZU KOCLJU

Med potjo v Rim sta se ustavila v Panoniji pri slovanskem knezu Koclju ob Blatnem jezeru. Panonska kneževina je

na zahodu segala daleč v sedanjo južno-vzhodno Stajersko, na jugu pa v Srem. Panonija je bila podrejena nemški državi. Panonski knez Kocelj je bil nemški mejni grof, izvrstno izobražen v tedanji latinski izobrazbi, nadarjen državnik, pobožen kristjan in velik dobrotnik ne samo domačih, ampak tudi nemških cerkva. Pridobil si je vdano ljubezen slovenskega ljudstva, pa tudi zaupanje nemške države. Po srečanju s sv. Cirilom in Metodom se je Kocelj notranje ves prenovil. Sv. Cirila in Metoda je tako vzljubil in jima bil tako vdan, da je bil za njuno delo pripravljen na vsako žrtev. V družbi vzornega panonskega kneza sta se sv. brata več mesecev mudila v Panoniji in poučevala okoli 50 izbranih panonskih učencev.

V RIMU

Iz Panonije sta sv. brata s svetinjami sv. Klementa odpotovala v Rim. Tam sta bila slovesno sprejeta. Papež Hadrijan II. jima je na čelu rimske duhovščine in ljudstva prišel naproti pred rimsko obzidje in počastil svetinje sv. Klementa. V slovesnem sprevodu s svečami in kadičnicami so svetinje sv. Klementa prenesli v njemu posvečeno cerkev sredi Rima. S temi svetinjami in svojim svetniškim nastopanjem sta sv. brata pridobila papežovo zaupanje in ljubezen rimskega ljudstva. To poudarja tudi apostolsko pismo sedanjega sv. očeta ljubljanskega nadškofa, ko pravi, da so svetinje sv. papeža Klementa, ki sta jih z vsem spoštovanjem prinesla v Rim, njun posebni dar, ki druge njune kreposti dela še dragocenejše.

Papež Hadrijan II. je videl, da ima pred seboj učena in sveta moža vzhodne cerkve. Z veseljem je blagoslovil slovanske bogoslužne knjige, potrdil slovansko bogoslužje in izbrane Cirilove učence posvetil za duhovnike. Ti so v glavnih rimskih cerkvah v blagolglasnem slovanskem jeziku peli svoje nove maše.

SMRT SV. CIRILA

Bolehnj Konstantin je v Rimu zbolel; dne 14. februarja 869 je umrl. Pred smrtjo je napravil slovesne redovne obljube in si privzel redovno ime Ciril. (V Carigradu se še ni mogel zavezati s slovesnimi obljubami, ker je moral biti državi na voljo za versko diplomatsko poslanstvo.) Na smrtni postelji je brata Metoda nagovarjal, naj se ne vrača nazaj v samostan, marveč naj nadaljuje slovansko misijonsko delo. Kakor se je Metod v domovini nekoč umaknil v samostan, da bi svojo dušo zveličal, tako naj zdaj vztraja v misijonskem delu, da se bo laže zveličal. Umirajoči Ciril je molil za svoje učence, za svojo čredo in za edinost vesoljne Cerkve, da bi vsi složno hvalili in slavili Boga Očeta in Sina in Svetega Duha.

Ciril je bil v Rimu slovesno pokopan v cerkvi sv. Klementa. Papež, rimski duhovniki in verniki so ga takoj po smrti častili kot svetnika. S tem je bil Ciril po tedanjem pravilu slovesno priznan za svetnika vesoljne Cerkve.

(se nadaljuje)

Za Slomškovo beatifikacijo

Iz Rima smo prejeli pismo dr. Fr. Segula, iz katerega objavljamo naslednje:

»Gotovo ste že slišali, da je škofijski postopek za beatifikacijo škofa A. M. Slomška končan. Prevz. dr. M. Drževnik, škof mariborski, je ob začetku II. vatikan. koncila lastnoročno predložil Slomškove spise sv. kongregaciji obredov v Rimu.

Takoj za tem je imenoval pospeševalca (postulatorja) v Rimu, katerega je omenjena kongregacija meseca januarja potrdila. (Ta postulator je ravno dr. Segula.) Postulator je takoj vložil prošnjo za otvoritev postopka in 19. januarja je prejel odgovor, da je sv. kongregacija obredov otvoritev postopka o pregledu spisov milostno ugodila.

V zvezi z otvoritvijo apostolskega postopka za pričetje blaženim škofa A. M.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

Slomška je potrebno, da o tem obvestimo in pritegnemo k sodelovanju naše ljudi razkropljene po vsem svetu. Sodelovanje vsakogar obsta:

1. v molitvi: moliti za uspešno napredovanje postopka; priporočati se služabniku božjemu Slomšku v vsaki težki zadevi (nesreči, bolezni itd.), morebitna

uslišanja pa preko pospeševalca sporočiti škofijskemu ordinariatu v Maribor, Slomškov trg 19. RABIMO CUDEZEV! Trenutno molimo vsi za ozdravljenje dr. A. Vovka, nadškofa ljubljanskega;

2. v darovih: znano je, da so s procesom za proglasitev blaženim in svetnikom združeni veliki stroški. Postopek v Rimu zahteva celo vrsto ljudi, ki morajo sodelovati in jim je za njih delo treba dati zaslužen plačilo. Darove naj bi pošiljali postulatorju v Rim, Via Urbano VIII, 16.

Poleg tega dr. Segula napoveduje, da bodo začeli izdajati poseben informacijski list in pa da so dali tiskati Slomškove podobice.

Železniška nesreča

na progi pri Novi Gorici

V četrtek zvečer je prišlo na progi Nova Gorica-Jesenice do železniške nesreče, ki pa ni zahtevala človeških žrtev. Zemeljski plaz, ki se je utrgal raz Sabotin, je pokril železniško progo, česar pa strojevodja osebnega vlaka, ki je prvi privozil mimo, ni opazil. Na vlaku je bilo 20 potnikov. Vlak je zavozil v plaz in iztiril, vendar na srečo proti bregu. Iz Ljubljane so morali pripeljati velik žerjav, da so vlak spet postavili na mesto.

Po razgovoru urednikov na radiu

Urednik literarne strani v Novem listu je v predpretekli številki napisal na račun slov. časopisov na Primorskem tudi naslednje: »Naš tisk ne izraža mnenja ljudstva, ampak mnenje nekaj ljudi pri uredništvu. Pisanje je starokopitno, ne odgovarja današnjim potrebam, ne sledi toku časa. Stanje časopisa je tako, kot je bilo pod fašizmom.«

V zvezi s tem člankom je tržaški radio pripravil anketo med uredniki vseh slovenskih časopisov v Italiji. Slišali smo jo v nedeljo med rubriko Kdo, kaj, zakaj. V imenu KG je nastopil g. Stanko Zorko, podurednik v Trstu. Dal je naslednji odgovor:

»Mislim, da ne smemo iskati glavne krivde, da naši ljudje tako malo berejo slovenske liste, pri časopisih samih, ampak izven njih. Če bi bila krivda pri histih samih, da niso prav pisani in urejevani, potem tega pojava ne bi smeli opaziti tudi pri Italijanih, ki imajo na razpolago vsemogoče dobro urejevane časopise. Kljub množici časopisov statistike izkazujejo, da ljudje sorazmerno malo berejo.

Zdi se mi, da je glavna krivda v naglem tempu sedanjega življenja. Mnogi ne najdejo časa za branje. Površno preberejo naslove, novice jim pove radio ali televizija.

Potem je kriva še idejna razdeljenost med nami Slovenci. Dalje pomanjkanje ljudi in sredstev, da bi mogli časopise s slikami narediti bolj prikupne. In končno nimamo ilustriranega tednika, kajti ljudje danes veliko rajši gledajo slike, kakor pa da bi brali članke.«

Kar je g. Zorko povedal, gotovo vse drži. Toda na račun članka v NL bi na uredništvu v Gorici imeli še kaj dostaviti, in sicer:

1. Kje na svetu je časopis, ki ga piše ljudstvo, da bi moglo to v njem izražati svoje mnenje? Kolikor je nam znano, so na vseh uredniških listov posebnih ljudi, ki jim pravimo uredniki, in ti v časopisih pišejo navadno vsak svojo rubriko. Poleg tega so še dopisniki, ki se v časopisih oglašajo ali stalno ali pa v presledkih. Vrh tega vemo, da vsi časopisi dobivajo svoja poročila tudi od časopisnih agencij. Kje je torej prostor za mnenje ljudstva? To mnenje pač prihaja od izraza preko ljudi, ki v časopisih pišejo, ker so ti ljudje v stiku z ljudstvom, pa naj bodo to pravi uredniki ali dopisniki ali sestavljavci poročil za agencije.

V tem smislu menimo, da KG dovolj dobro izraža mnenje vsaj večjega dela katoliško mislečih Slovencev na Primorskem. Kajti dovolj je znano, da naš tednik nima plačanih urednikov in da zato piše vanj bolj ali manj lep del slovenskih duhovnikov, lepo število laikov obeh spolov ter razni člankarji po vsem svetu, od Tokia do Argentine in Kanade. Upamo, da vsi ti spadajo tudi med ljudstvo in da zato vedo, kaj čuti in hoče slov. katoliški človek. Seveda bi KG lahko še bolj izražal mnenje slov. katoliških množic, ako bi pri njem hoteli sodelovati še nekateri njegovi kritiki, ki se pa najbrž boje božje in narodne tlake za božji lon. Zato je v veliki zmoti, če kdo meni, da tudi KG izraža mnenje »nekaj ljudi pri uredništvu«. Ako pa je potrebno vpeljati posebno rubriko: *Bravci pišejo*, bomo naredili tudi to. Samo če bodo bravci res pisali.

2. »Pisanje je starokopitno...« Tudi ta je lepa! Ali naj pišemo v slogu nekaterih slovenskih revij, katerih bravec prestežeš na prste obeh rok? Zdrava pamet nam pove, da bo človek drugače pisal za univer-

zitetne profesorje in za umetnike, drugače pa za kmetskega in delavskega človeka, ki je morda dovršil le ljudsko šolo.

3. »Pisanje ne odgovarja današnjim potrebam, ne sledi toku časa.« Katere so potrebe današnjega človeka? Radi bi, da bi nam jih člankar v NL navedel, da vidimo, o čem naj še pišemo, da bomo sledili toku časa. Vsak nasvet je dobrodošel, da je le izvedljiv.

4. »Stanje časopisja je tako, kot je bilo pod fašizmom.« Gospod, ki je ta stavek napisal, in tisti, ki ga ni črtal, sta oba gotovo pri tem spala. Ali je kdo, ki buđen ne ve, da od leta 1928 nismo imeli več slovenskih časopisov na Primorskem? Mali list in prvi Novi list sta bila tako bežen

Misijonsko delo 1962 v krščanskih deželah

Glede misijonskega dela v letu 1962 v krščanskih deželah moramo najprej poudariti vedno večjo razširitev ustanove narodnih misijonskih tednov med narodi.

Na Portugalskem so na primer zaključili prvo vrsto teh tednov z velikim uspehom. V drugih krajih so ti tedni dobili različna imena, kot študijski tečaji, sestanki in podobno. Drugod jih imenujejo kongrese. Tak kongres so imeli v Španiji v okviru misijonske zveze duhovščine, ki so se ga udeležili številni predstavniki različnih narodov. Omeniti moramo tudi velik kongres misijonskih ustanov, ki so ga imeli v ZDA. Med vsemi pa moramo posebej omeniti prvi mednarodni misijonski kongres v Lionu. V tistem času je poteklo 100 let od smrti Pavline Jaricot, ustanoviteljice Družbe za širjenje vere. Na kongresu so obravnavali temo »Za nove čase nov misijon«. Kongres je bil velik zgodovinski dogodek. Omenjeni stoletnici moramo dodati 40-letnico objave Motu proprio Romanorum Pontificum. Obe obletnici sta bili poudarjeni tudi z dvema papeževima pismoma. Papež Janez XXIII. je komentiral Motu proprio kot pravo ustanovno listino sedanje Družbe za širjenje vere. V obeh pismih je papež spodbujal vse, naj povečajo svojo misijonsko delavnost.

Na kongresu v Lionu je bilo navzočih po svojih zastopnikih nad 45 narodov. Velika skupščina je bila mogočen uvod za kongres ravnateljev papeških misijonskih ustanov, ki se je vršil v Rimu in ki so ga zaključili z nepoznavno avdienco, v teku katere je papež večkrat blagoslovil obširen program akcije, ki so ga določili za misijone za leto 1963.

MISIJONSKA BILANCA V RIMU

Misijonski akciji pripadajo tudi listine in poslanice, ki jih je poslal sveti oče misijonom in misijonskim ustanovam. Scheutovi misijonarji, to so redovniki brezmadežnega Marijinega Srca, so v letu 1962 proslavili prvo stoletnico svoje ustanovitve. Sveti oče je blagoslovil njihovo delovanje in jih pozval k novim, še višjim pobudam.

Poleg poziva k miru, ki ga je papež naslovil na Alžirijo v težkih urah te dežele, so tudi številna druga ozemlja bila predmet pastoralne vneme svetega očeta. 9. oktobra, ob oklicu neodvisnosti Ugande, so katoličani te nove države prejeli voščilno poslanico svetega očeta po internunciju iz Etiopije. 27. novembra, ko so odprli novi oddajnik vatikanskega radia, ki so ga poklonili katoličani iz Avstralije in Nove

pojav, da se nista mogla niti razviti niti dobiti pravi obraz. Kako torej primerjati naše sedanje časopisje tedanjemu, ki ga niti ni bilo?

Pri KG smo že veliko kritike slišali, neugodne več kot ugodne. Toda eno zavest imamo: da ne izražamo mnenja nekaj ljudi pri uredništvu, ker tako zvanj uredniki pišemo samo, kadar smo prisiljeni, ker drugi ničesar ne napišejo. Če bi razni kritiki hoteli biti tako pridni in pošiljati na uredništvo dovolj člankov in dopisov, bodite uverjeni, da bo urednik samo pike in vejice stavil, kjer manjkajo, vse drugo bo pa vaš glas in vaše mnenje.

Tako, pa brez zamere!

Tako zvanj urednik

Zelande, je Kristusov namestnik izrekel svojo očetovsko besedo obema tema dvema narodoma. 9. decembra 1962, ko je Tanganjika prešla popolno neodvisnost, je kardinal Rugambwa lahko javno prebral papeževo pismo z njegovimi voščili in blagoslovli.

NA PROPAGANDI

Velik pomen za misijonski svet je imela v letu 1962 tudi blagoslovitev temeljnega kamna za nov filozofski kolegij Zavoda za širjenje vere. Papež je blagoslovil temeljni kamen dne 17. maja ob avdienci, ki jo je dovolil ravnateljem papeških misijonskih ustanov. Sveti oče Janez XXIII. je pokazal svojo očetovsko skrb za misijone tudi s podelitvijo naslova univerze dosedanjemu ateneju Zavoda za širjenje vere z Motu proprio Fidei Propagandae, ki nosi datum 1. oktobra. Posebno ljubezen, ki jo goji sveti oče do Zavoda za širjenje vere, je papež pokazal tudi dne 25. novembra 1962, ko je za svoj rojstni dan daroval sveto mašo med gojenci tega zavoda. To dejanje papež obnavlja vsako leto in je polno velikega pomena in ganljive ljubezni do bodočih misijonarjev.

V teku leta 1962 je papež sprejel v slovesni avdienci štiri državne poglavarje, ki so prišli k njemu iz misijonskih dežel: Yameoga iz Visokega Volta, Maga iz Dahomeya, Senghorja iz Senegala in Mwambuca iz Burundije.

Svetovni misijonski dan leta 1962 je bil pri mnogih narodih povezan s koncilsko idejo. V Rimu so ta dan lahko proslavili na izreden način, ker se je v njem zbralo v Zavodu za širjenje vere nad sto misijonskih nadškofov in škofov, ki so prisostvovali sveti maši, ki jo je daroval kardinal Agagianian. Na razstavi Cerkev, ki so jo organizirali ob priložnosti koncila od 18. novembra do 9. decembra, je misijonska Cerkev imela izredno vlogo, saj je na njej prikazala ne samo svoje stoletno delo, marveč tudi silovit razvoj v zadnjih desetletjih z vsemi gibanji za misijonsko sodelovanje, predvsem preko papeških misijonskih ustanov.

KONCIL IN MISIJON

Predvsem pa je treba poudariti za leto 1962 koncilsko zasedanje. Stik hierarhijske starih katoliških dežel s hierarhijski misijonskih dežel je omogočil razgovore, informacije in nasvete, katerih pomena ni mogoče dovolj oceniti. Sam papež Janez XXIII. je ob blagoslovitvi temeljnega

kamna bodočega filozofskega kolegija Zavoda za širjenje vere dne 17. maja 1962 lahko dejal: »Na tem temeljnem kamnu se bo dan za dnem dvigalo pred našimi očmi novo poslopje. Naj bo podoba notranje in organizacijske obnove, ki naj bi dala poudarek, ton in veljavnost ter uspeh ekumenskimi proslavam. Prvič v zgodovini Cerkev bodo med koncilskimi očetmi zastopane v številu, ki doslej še nikoli ni bilo doseženo, vse dežele sveta. To bo bleščeče pričevanje vesoljnosti ene, svete, katoliške in apostolske Cerkev. V tem gledanju, ki je pobarvano z veselimi izglezi za misijonsko vnemo, ki jo bodo koncilski očetje posebej poudarili in bolj opogumljali, nam je drago izreči našo očetovsko zahvalo za delo, ki ga vsakdo vrši.«

11. oktobra 1962, ob veličastni otvoritvi koncila, pa je dodal kot izraz svojega srca, ki je polno misijonske vneme, tole: »Z bridkostjo ugotavljamo, da največji del človeškega roda, navzlic temu da so bili vsi ljudje odrešeni s Kristusovo Krvjo, še vedno ne zajema iz teh virov božje milosti, ki so v katoliški Cerkev.« Papež je nato znova ponovil besede: Imam še druge ovce, ki niso iz tega hleva. Tudi vse te je treba privedi v Kristusov hlev.

R. Rus

Malo dobrih igravcev v italijanskem kinu

Velik problem, ki ga bo morala italijanska kinematografija rešiti v tem letu, je tisti, ki zadeva dobre in kvalificirane igravce. Tako zvana sedma umetnost ima v Italiji vse: kapital, filmska tržišča, kolose, neskončne debate o cenzuri, dobre režiserje, scenariste, tehnike, kritike; kar pa pogrča v absolutni meri, so dobri igravci. Kljub znanemu »Centro Sperimentale«, kljub raznim igravskim šolam po vzoru znamenitega »Actor's Studio« je v Italiji število resničnih igravcev kaj pičlo. Od 270 filmov, ki jih je italijanska kinematografija izdelala v letu 1962, je le malo tistih, v katerih so nastopali italijanski igravci. Italijanski producenti in režiserji so namreč prisiljeni zatekati se vedno pogosteje k tujim igravcem, ki najdejo zato skoro vedno tu zaposlitev. Res ima italijanski kino vse polno mladih igravk in igravcev, ki so pripravljeni nastopati v katerem koli filmu in v kateri koli vlogi, le da ustrezajo svojim dolгим sanjam o bleščeči karieri. Toda kadar se ustvarjajci filma odločijo za snemanje, kadar pregledajo vse dolge vrste znanih in manj znanih imen, se znajdejo pred ugotovitvijo, da pravzaprav ni nobenega, ki bi jim ustrezal in so zato prisiljeni iskati pomoči izven Italije.

Križa v Hollywoodu je odslavila mnoge odlične igravce, Pariz in London delata v omejenem ritmu; ostane torej Rim, kamor se je zateklo v zadnjih letih vse polno slavnih igravcev, kakor so David Niven, Anthony Quinn, Thomas Milian, Alain Delon, Jack Palance, Anie Girardot, Anouk Aimée in še mnogo drugih. Toda vse to še ne bi imelo velikega pomena in ne bi še dokazovalo dejstva, da primanjkuje igravcev. Kar potrjuje to resnico, je namreč najboljši to, da tisti italijanski igravci, ki so porok za uspehi filma, zaslužijo ogromen denar.

Naj tu navedemo samo nekaj števil v zvezi s tem: Alberto Sordi dobi za vsak film 120 milijonov, Marcello Mastroianni 100, Ugo Tognazzi 50, Totò 40, Nino Manfredi 30, Renato Salvadori 25. Še bolj astronomske so plače igravk: Sophia Lo-

Radio Trst A

Spored od 3. do 9. marca

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Huan Siao«. — 12.00 Slovenska nabožna pesem. Cerkevni zbor od Sv. Jakoba. — 12.15 Vera in naš čas. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 14.45 Vokalni duet Kos-Pertot ob spremljavi tipičnega tria. — 15.20 Portret v miniaturi: Ugo Calise. — 17.00 Za smeh in dobro voljo. — 18.30 Obisk v naši diskoteki: (5) »Anton Mihelič«.

Ponedeljek: 12.00 Iz slovenske folklorne: »Pratika«. — 18.00 Basist Danilo Merlak. — 18.30 Glasba in glasbeniki v anekdotah: (6) »Vokalni prva zamisel«. — 19.00 Radijska univerza: Avtomobil: (5) »Motor - projektiranje in izkustva«. — 19.30 Postni govori: (2) dr. Franc Segula: »Načela mesijanskega kraljestva«.

Torek: 12.00 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Italijanska po radiu - 46. lekcija. — 18.30 J. S. Bach: Kantata št. 106, »Actus tragicus«. »Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit«. — 19.00 Pisani balončki. — 21.00 Roman v nadaljevanjih: Nikolaj Vasiljevič Gogolj: »Taras Bulba« - 5. oddaja. — 21.30 Koncert pianista Claudia Gherbitza. — 22.00 Znanost in tehnika: »Kaj nas čaka na Marsu in Veneri?«.

Sreda: 12.00 Brali smo za vas. — 18.00 Z zborovskih natečajev »Antonio Illersberg«. — 18.30 Italijanski sodobni skladatelji: Orazio Fiume. — 19.00 Higiena in zdravje. — 20.30 »Stiri redovnice pod obtožbo«, drama v treh dejanjih. — 22.00 Iz ital. glasbenega ustvarjanja: »Glasba v Rimu v 17. in 18. stoletju«, (7) »Rimski glasbeniki in slikarji«.

Četrtek: 12.00 Roman v nadaljevanjih. N. V. Gogolj: »Taras Bulba« - 5. oddaja. — 18.00 Italijanska po radiu. Spopolnj. tečaj - 49. lekcija. — 18.30 R. Schumann: Kvintet v Es-duru, op. 44. — 19.00 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. —

Petek: 12.00 Pomenek s poslušavkami. — 18.30 Tržaški skladatelji: (10) »Pavle Merku«. — 19.00 Radijska univerza: (7) »Pravica in človeška usoda«. — 19.30 Postni govori: (3) Jože Kunčič: »Kristus uči moliti«. — 20.30 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Iz pesniških gajev: »Marija Mijot«.

Sobota: 12.00 Po širnem svetu. — 14.40 Jugoslovanske ritmične popevke. — 15.30 »Sveti Birokracij« - Vesele in žalostne iz življenja Jake Smodlake. Burka v enem dej. — 16.40 Mladi solisti: pianistka Elvia Merlo. — 17.20 II. vatikanski koncil. Poročila in komentarji o vesoljnem cerkv. zboru. — 18.00 Sodobna slovenščina. — 19.00 Družinski obzornik. — 20.40 Zbor »Slava Klavora« iz Maribora.

ren 400 milijonov, Gina Lollobrigida 150, Silvana Mangano 100, Claudia Cardinale 80, Monica Vitti 40. Toda producenti trdijo, da te številke pravzaprav ničesar ne pomenijo in ne predstavljajo nobenega poročila za uspeh filma. Samo imena kot so Sordi, Mastroianni, Loren in Lollobrigida nekaj pomenijo. Samo ta kvartet zagotavlja filmu trgovski uspeh.

To je torej stanje v italijanski kinematografiji, kljub raznim igravskim šolam, kljub mnogo obetajoči filmski karieri, kljub vsem slikam v časopisih in revijah, kljub mnogim — premnogim — nagradam, ki jih vsako leto razdelijo. Če se bo hotel italijanski kino obdržati na stopnji, ki jo je dosegel in na kateri tekmuje z ameriškim, bo moral rešiti veliki problem priprave na igravski poklic, poklic, za katerega ne zadostuje naslov »Miss«.

Mira

Istanbul

Iz Edirne smo se peljali ob penečem se Marmarskem morju in dospeli sredi popoldneva v Istanbul. To mesto je bilo imenovano drugi Rim, ker je kot Rim zgrajeno na sedmih gričih. To je edino mesto, ki sega na dve celini, Evropo in Azijo. Leži ob Bosporu in ima dva milijona prebivalcev. Zaradi lege ga imenujejo biser Orienta in je res eno najlepših mest na svetu. Pravi, da za njim prideta takoj Salzburg in Napoli.

Istanbul ima za seboj pettisotletno zgodovino. Najprej se je imenovalo Semistra, nato Bizanc, potem Augusta Antonina, Konstantinopolis ali Carigrad in sedaj Istanbul.

Konstantin Veliki je dal temu mestu sloves velikega in mogočnega mesta. Skozi tisoč let je bilo sedež cesarstva in vodilo usodo tedaj znanega sveta. Vsi sovražniki rimskega cesarstva so se pojavili pred njegovim obzidjem in so ga napadali: Goti, Huni, Slovani, Perzijci, Avari, Arabci, Bolgari, Rusi, Madžari, Normani, Srbi in dvakrat Benečani in Križarji.

(se nadaljuje)

3 Od Julijskih Alp do Judovskih gora

Msgr. G. VELCI:

Ko je Hruščev pred poldrugim letom zadnjič obiskal bolgarsko prestolnico, je podaril katedrali zlato, da pozlatijo osrednjo, največjo kupolo, ki je bila poškodovana v vojni. Notranjost stolnice je izredno lepa, polna mozaikov in fresk najboljših ruskih in bolgarskih slikarjev v moderniziranem bizantinskem slogu, ki se izraža zlasti v živih barvah. Iz kupole visi velik svetilnik iz pozlačenega bronca, dar nekega Dunajčana. Temeljni kamen te stolnice je bil položen že l. 1879, a zgradba je bila dovršena komaj l. 1924. Ko je bila Bolgarska pod turško oblastjo, so imeli pravoslavni bogoslužje v podzemeljski cerkvi sredi velikega trga.

Katoličani pa imajo za stolnico zelo revno in majhno cerkev. Lepa katoliška cerkev je bila porušena med drugo svetovno vojno. V majhni zakristiji sedanje skromne stolnice smo našli dva patra kapucina,

a brez brade, in tri fante, ki se pripravljajo, da postanejo duhovniki. V Bolgariji nimajo semenišča in se morajo zato fantje privatno pripravljati na težki in vzvišeni duhovniški poklic. Ob slovesu so mi boječe rekli: »Molite za nas.«

Nadaljnja pot po Bolgariji

Iz Sofije smo prišli v Plovdiv, nekdanje mesto Filippolis, tako imenovano po makedonskem kralju Filipu. Rimljani so Plovdiv imenovali Trimontium. Tu živi največja katoliška naselbina vse Bolgarije, ki ima tudi najlepšo katoliško cerkev na Bolgarskem. V njej sem tudi maševal. Pred menoj je maševal duhovnik, ki je bil, kot so mi povedali, prejšnji dan izpuščen iz ječe. V ječi je še pot duhovnikov.

V muzeju smo videli znameniti tracijski zaklad. Tako lepo je izdelan, da bi delal čast še Benvenuto Celliniju. Naši so ga pred par leti, ko so kopali temelje za neko hišo. Obsega grško zlatnino iz IV. stol. pred Kr. Videli smo tam tudi nasade vrtnic, saj Bolgarska je znana zlasti zaradi dišečega olja, ki ga pridelujejo iz njh. Povedali so nam, da je treba za en liter tega olja tri tone evrov.

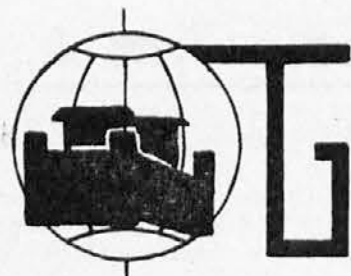
Na Bolgarskem kot tudi v Turčiji imajo navado, da v velikih hotelih gostom med obedom igra orkester. Samo klasična glasba, ki so jo izvajali pravi virtuozi na gosli. To, kar se je zgodilo v največjem hotelu »Balkan« v Sofiji, me je pa res iznenadilo. Med raznimi glasbenimi točkami, ki jih je krasno igral na gosli nek Madžar, je zapela neka španska pevka »Ave Maria«. Vsi gostje so tako navdušeno ploskali, da jo je morala ponoviti.

V veliki hotelski obdnenici, ki je bila vsa zasedena, ta slavošpev Mariji, sredi komunističnega sveta, gotovo ni bil brez sadov. Bil je med vso to množico spomin na nebesko Mater, kateri je bila pod križem izročena v varstvo.

V Turčiji

Prehod meje med Bolgarsko in Turčijo je bil brez težav. Turčija ima danes 28 milijonov prebivalcev, dočim jih ima Bolgarska le 8 milijonov in Jugoslavija 18 milijonov.

Peljali smo se skozi vso Tracijo, ki je bila nekoč žitnica Evrope, zdaj pa je brezplodna in malo naseljena. Po cele ure smo

GORIŠKE NOVICE

Prva obletnica blagoslovitve in otvoritve nove dvorane pri Katol. domu v Gorici se bo v nedeljo 3. marca slovesno obhajala. Ob 9. uri dopoldne bo v cerkvi sv. Ignacija na Travniku sv. maša za vse dobrotnike Doma, žive in mrtve. Pri maši bo pel zbor »Ljube Bratuž«. — Popoldne pa ob 4.30 v dvorani

KULTURNI VEČER

Na sporedu je poročilo o Domu, enodejanka iz Čehova in pa nastop pevskega zbora »Ljube Bratuž«, ki bo zapel nekaj narodnih pesmi.

K jutranji sv. maši in k popoldanskemu kulturnemu večeru so na poseben način vabljeni vsi dobrotniki Doma.

Sporočilo Trgovinske zbornice

Trgovinska zbornica je sporočila, da je pričela postopek za uvoz 2.500 stotov sladkorja, ki ga bodo razdelili med potrošnike goriške proste cone. Sladkor bodo prodajali po 160 lir kg. Trgovinska zbornica obljublja, da bo skušala najti sladkor na mednarodnih tržiščih po ugodnejših cenah. Obrnili se bodo v ta namen tudi na vzhodnoevropske dežele, na Madžarsko in Češkoslovaško. Prodaja sladkorja se bo zaključila 30. marca, prodaja kave pa 5. aprila.

S seje pokrajinskega sveta

V četrtek 21. februarja je zasedal goriški občinski svet. Razpravljali so o proračunu, ki je bil dan na glasovanje in odoben z 12 glasovi proti 8. Nadalje so razpravljali o vprašanju pokrajinskih cest ter o tem, da bi se po šolah poučevala zgodovina odporniškega gibanja. Slovenska svetovalca sta predlagala, naj bi bil ta pouk objektivno ter omenil tudi vse krivice storjene Slovincem v času fašizma ter vse neizpolnjene obljube na šolskem polju. Vsem je odgovoril odbornik Pecorari, ki je glede pouka o odporniškem gibanju na šolah dejal, da je še prezgodaj uvažati tak pouk, ker to ni še prišlo v zgodovino.

Odpovedana delovna pogodba

Vsodržavno tajništvo UILIA je odpovedalo vsodržavno pogodbo za slaščičarje, ki bi morala zapasti meseca junija. UILIA predlaga, naj bi se pogajanja začela na podlagi predlogov, ki se tičejo delavskih mezd, delovnega urnika, počitnic in odpravnine.

Obvezni tedenski počitek javnih lokalov

Pokrajinska zveza trgovcev sporoča, da je z odlokom goriškega prefekta od 22. t. m. določen obvezni tedenski počitek za javne lokale na Goriškem.

TRŽAŠKE NOVICE

Msgr. Matija Škabar — 87-letnik

Dne 1. marca bo msgr. Matija Škabar obhajal 87. rojstni dan. Slavljenec, ki je poznan slehernemu tržaškemu Slovincu, je še vedno čil in zdrav na duhu in na telesu. Pred leti je postal častni kanonik tržaškega kapitlja in papežev komornik. Monsignoru čestitamo in želimo še dosti zdravih let!

Novi prošt v Kopru

V nedeljo 24. februarja je bil v Kopru ustoličen novi koprski prošt in župnik msgr. Leopold Jurca.

Novi prošt se je rodil leta 1905 v Rihemberku. Svoja mlada leta je preživel na Opčinah. Leta 1929 je postal duhovnik. Od tedaj je vedno služboval v hrvaški Istri. Najprej do leta 1945 kot župnik v Trvižu, nato kot prvi ravnatelj semenišča v Pazinu in končno kot župnik in prošt v Pazinu.

Gospodu proštu želimo v novi službi veliko božjega blagoslova.

Dolina

Kakor že več let zaporedoma v preteklosti, se je dolinski Mladinski krožek tudi letos potrudil, da bi ob koncu pustnega časa nudil vaščanom par uric prijetnega razvedrila.

Preteklo nedeljo sta bila v župnijski dvorani kar dva nastopa. Popoldne za mladež, zvečer za odrasle. Razne točke, seveda ve-

Odlok stopi v veljavo dne 1. marca. Do tedenskega počitka imajo pravico kavarnarji, restavracije, gostilne, krčme; trafike in igralnice pa smejo od dnevnih počitka opravljati samo tista dela, ki so dovoljena. Pokrajinska zveza trgovcev bo uredila koledar za tedenski počitek vseh lokalov v mestu. Ti predpisi pa ne veljajo za občino Gradež v času sezone od 1. aprila do 30. septembra.

Državni prispevek 316 milijonov za ureditev cest

Minister za javna dela Sullo je brzojavno obvestil pokrajinskega predsednika dr. Chientarolija, da je določil vsoto 316 milijonov lir za ureditev cest v naši pokrajini. S tem prispevkom bo krita 80 procentov stroškov za ureditev cest. Ostalih 20 procentov (73 milijonov lir) bo krila pokrajina.

Športna sezona se začne

Odbojgarsko prvenstvo »Serie C« se nadaljuje. Olympia je igrala v Gorici proti Gasilem iz Trsta in je izgubila 1:3 (16:14, 11:15, 13:15, 9:15). Goričani niso igrali preveč dobro; v odločilnem setu so zgrešili preveč servisov in nerazpoloženi glavnega tolkača se je pridružila še neka čudna ohromelost obrambe. Prihodnje nedeljo bodo Olympijci spet igrali doma, in to proti Gasilem iz Gorice (v telovadnici v ul. Orzoni ob 10.30).

Začel se je tudi odbojgarski turnir med školskimi gimnazijami. Udeležujejo se ga štiri šole. V soboto je Industrijski zavod premagal Tehnično šolo z 2:0; v četrtek se bosta pomerili Slovenska gimnazija in Realna gimnazija; v soboto pa bodo tele tekme: Industrijski zavod proti Realni gimnaziji in Slovenska gimnazija proti Tehnični šoli.

V petek popoldne bo športni odsek slov. šol imel notranje prvenstvo v teku čez drn in stn.

sele, so se vrstile skoraj brez odmora celi dve uri. Na sporedu je bila burka v dveh dejanjih: »Kmet Herod« in pa razni prizori iz vaškega življenja, ki so jih fantje sami pripravili.

Fantom gre čast in pohvala, saj so v zadnjih mesecih že tolikokrat nastopili na domačem odru in drugod. Pri zadnjem nastopu pa sta imela levi delež Egidij Pečar in Slavko ta, ki sta nam jih toliko zabavnih povedala, da smo se morali res od srca nasmejati.

Edino, kar je motilo, je bila nezakurjena dvorana. Res čudno se nam zdi, da uprava župnijske dvorane ni do sedaj še nič storila, da bi prostor vsaj deloma segrela.

Obilna udeležba vaščanov, ki so v nedeljo kljub ostremu, mrzlemu vremenu dvakrat skoraj napolnili dvorano, je dokaz da je med našimi ljudmi še zanimanje za prosvetno in kulturno delo.

Vaščan

Bazovica

Glasbena skupina iz Boljunca je pri nas nastopila kar dvakrat, in sicer v nedeljo 17. in v torek 19. t. m. Pripravila nam je dva prijetna večera. K veselji prireditvi je prihitelo veliko vaščanov in sosedov. Pri drugem večeru je bilo manj ljudi kot pri prejšnjem letu. Morda je bilo krivo mrzlo vreme.

Letošnje gostovanje je že tretje, odkar

Politično stanje na Tržaškem

Zaradi razpisa parlamentarnih volitev, ki bodo 28. aprila, se je politično življenje spet razgibalo. Z veseljem lahko ugotovimo, da je svetovalec Skupne slovenske liste dr. Simčič zelo delaven v tržaškem občinskem svetu. Prav dogodki v tržaškem občinskem svetu so potrdili, kako prav je imela Skupna slovenska lista, ko je oktobra in novembra med volilno borbo našim ljudem jasno povedala, da je edino ona zastopnica slovenske narodne manjšine na Tržaškem in da oblastva edino njo kot takšno upoštevajo. Samo naš svetovalec dr. Simčič je neustrašno poudaril načelo, da imamo pravico do našega jezika tudi v občinskem svetu ter je spregovoril v slovenščini. Slovenci, izvoljeni na listah Italijanske komunistične partije in Italijanske socialistične stranke, so morali molčati, inž. Pečenko pa je moral celo odstopiti svoj mandat, ki so mu ga dali slovenski glasovi, italijanskemu socialistu. Naš predstavnik v občinskem svetu je izposloval imenovanja poljskih čuvajev, vložil več intervencij, na primer za Bazovico, za razsvetljavo ceste Bazovica-Pesek. Skupna slovenska lista se je zavzela za popravilo pokrajinske ceste Domjo-Mačkoviče in Mačkoviče-Osp.

Danes lahko vsakdo na osnovi dejanj vidi, kako pravilno so ravnale slovenske demokratične skupine, ki so skupno z ne-strankarji ustanovile močno slovensko skupnost v znamenju edinstva vseh tukaj živčih Slovincov in se združile na Skup-

se je ta skupina pojavila na prosvetnem polju.

Nastopili so s svojim ansamblom, s pevci in pevkami ter z Vankom in Drejkom. Nudili so nam slovenske moderne popevke, dalmatinske in španske. Vanek in Drejek sta v črnih šolskih predpasnikih zabavala občinstvo s svojimi dovtipi in nerodnostmi. Ljudje so se nasmejali. Rekli pa so, da je bilo veliko lepše, ko so Boljunčani nastopili »na Gorenjskem«.

Zakaj?

Moje osebno mnenje: slovenski človek najraje posluša slovenske pesmi! Hrvaške so lepe, a naše so še lepše. Nikar ne porivajmo preveč v ospredje tuje bogastvo! Na prvem mestu bodi naše! Saj smo Slovenci na tem polju silno bogati. Razkrijmo to bogastvo našim mladim ljudem.

Ansambel lepo igra. Od pevcev sem pričakoval kaj več. Boljunčani! Vedno nam boste dragi! Vrata v našo župnijsko dvorano in na oder vam bodo vedno odprta, če boste gojili čisto slovensko prosveto. Postavljamo pa en pogoj: bodite samo vaša skupina, ki se ne veže nikamor! Nastopajte samostojno in ne pod okriljem raznih politično pobarvanih festivalov. Samo tako boste imeli povsod pristo pot.

Hvala vam za veselje, ki ste ga nam nudili.

Župnik

O cerkvenem petju

V zadnjem desetletju pred drugo svetovno vojno je »Cerkveni glasbenik« pomorno priporočal, naj se med sveto mašo pojo pesmi, ki spremljajo daritev. — Tako je bilo na Slovenskem že od nekdaj, kar pričajo tudi cerkvene pesmarice izdane v prejšnjem stoletju in v začetku tega. To resnobno glasbo so po prvi svetovni vojni zelo izpodrinile bolj privlačne in moderne Marijine pesmi, katerih je tudi večja izbira. — V ljubljanski škofiji so na splošno upoštevali navodila Cerkvenega glasbenika, ki je nudil v glasbenih prilogah tudi več novih slovenskih maš in še posebej darovanjskih pesmi. Razni skladatelji so še posebej prispevali k tej obnovi.

Zaradi takratnih razmer smo na Primorskem v tem oziru precej zaostali. Naši idealni skladatelji so tudi v tistih kritičnih časih precej ustvarjali. Največ je prispeval V. Vodopivec, ki je zložil več slovenskih maš in pesmi za darovanje in pred povzdigovanjem, primernih za naše zборе, a vse to je le malo zaleglo. Razen pesmi cerkvenega leta so na mesto darovanjskih še vedno v navadi Marijine pesmi, ki bi bile bolj na mestu pred vstopnimi molitvami in ob koncu maše, le za Marijine praznike tudi pri darovanju. Pred povzdigovanjem je pa bolj primerna pesem Srca Jezusovega ali evharistična.

Da nas ne najdejo tozadevne odredbe cerkvenega koncila neprivravljenega, moramo nekaj ukreniti: Predvsem je treba zbrati, kar je po naših farah raztresenih tovrstnih skladb in jih razmnožiti. V ta namen naj bi se čim prej srečali naši pevovodje in sklicali sestanke vseh organistov, ki bi poročali, s kakšnimi pesmi razpolagajo in prinesli tudi pokazati,

ni slovenski listi. Naša dolžnost je paziti, da ne izgubimo nobene priložnosti, kjer lahko pokažemo ter izpričamo naš narodni obstoj z lastnim političnim zastopstvom in predstavnostvom. Komunisti in socialisti so slovensko manjšino le mimogrede omenili ali pišejo o njej iz propagandnih razlogov, da bi dobili naše glasove. Ne nastopijo pa tam, kjer je potrebno, ker se morajo pač tudi njihovi slovenski pristaši pokoriti vodstvom vsedržavnih strank, ki imajo drugačne namene in cilje kakor slovenska narodna manjšina, za katero velja stari pregovor: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal. To si morajo dobro zapomniti vsi naši ljudje, ko bodo začeli misliti, komu naj oddajo svoj slovenski glas pri parlamentarnih volitvah. Uradno je bilo že sporočeno, da bo na listi Italijanske komunistične partije kandidiral Marina Bernetič, na listi Italijanske socialistične stranke pa bo bajé nastopil kot kandidat inž. Pečenko, ki je tržaške Slovence že enkrat potegnil za nos, ko je drugim odstopil njemu zaupane glasove.

Skupna slovenska lista je v nedeljo 24. februarja vložila v Rimu na notranjem ministrstvu svoj znak in opravila vse druge formalnosti. Toliko našim ljudem v vednost. O nadaljnjem razvoju bodo pravočasno obveščeni. Za zdaj velja, da moramo ohraniti in povečati tisti zagon, ki smo ga pokazali 11. novembra pri volitvah v tržaški občinski svet.

Mošeja v Edirne - Hadrianopolis

OBVESTILA

ZA MARIJANIŠČE IN SEMENIŠČE. V Trstu se prireja v naslednjem kvartnem tednu običajna škofijska zbirka po vseh cerkvah in kapelah. Naše tržaške dobrotnike vabimo, naj berejo novo »Poročilo Marijanišča«, naj vzamejo v svoji domači cerkvi novo kuverto, v kateri naj priložijo nedeljo prinesejo ali pošljejo svoj dar. Zbirka se redno vrši v kvartnem tednu ali kakor gđ. duhovniki v posameznih krajih oznamujejo.

Hvaležno »Marijanišče«

DAROVI

Za Alojzijevešče: Družbenica 2.000; N. N. Gorica 5.000; C. N. 5.000; N. N. 600; po S. G. 10.000; S. R. 2.000; F. Kamenšček v spomin po pok. Milki Kamenšček (Argentina) 3.000 lir. — Bog povni obilo vsem dobrotnikom, pokojni Milki pa naj nakloni večni mir!

Za Katoliški dom: L. S. v spomin blagopokojne mame g. nadškofa 1.000; N. N. družbenica 7.000; N. N. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 500; N. N. 500; N. N. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; M. K. 5.000; N. N. 500; N. N. 500; N. N. 1.000; N. N. družbenica 5.000; N. N. družbenica 10.000 lir — Vsem Bog povni!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici